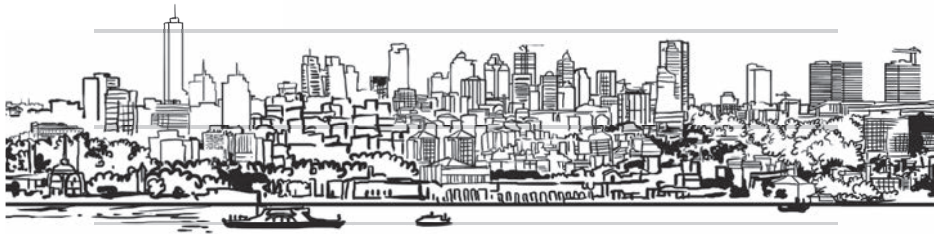

Ken și Angie Lake

Istanbul

Traducere din engleză de Cătălin Georgescu

CORINT BOOKS

Pot să fac mai mult de-atât. Ce-ar fi să mergem până acolo și să vedem țara cu ochii noștri?

- Ar fi grozav! a spus Robin, zâmbind cu gura până la urechi. Mulțumesc, bunicule!

În săptămâna care a urmat, Robin nu se putea gândi decât la excursia în Turcia. Din fericire, timpul a trecut repede și, până să se dezmeticească, erau deja la aeroport. La scurt timp s-a auzit o voce în difuzoare:

„Zborul companiei Turkish Airlines e deschis pentru îmbarcare la poarta șaptesprezece.”

Curând, erau deja în avion și se îndreptau spre Istanbul.

- Cât va dura zborul?

- Mai puțin de patru ore.

- Abia aștept! Ce vom vedea când vom ajunge

acolo?

- Ei bine, Robin, Istanbul este locul în care estul se întâlnește cu vestul. Iar asta se referă și la culturi și la religii.

Zicând asta, bunicul și-a scos harta de călătorie din buzunar și a arătat spre oraș.

- Orașul se află chiar în **Strâmtoarea Bosfor**, adică porțiunea de mare care unește **Marea Neagră și Marea Marmara**. Ea separă și Europa de Asia, sau cel puțin de porțiunea de Asia care avea denumirea de Asia Minor.

Bunicul i-a arătat lui Robin, pe hartă, locurile respective.

- Așadar, Istanbul este capitala Turciei? a în-
trebat el.

- Nu, Robin, capitala Turciei este **Ankara**,
un oraș situat oarecum în mijlocul țării și în cen-
trul **Peninsulei Anatolia**. Istanbul este, însă, cel
mai mare oraș din Turcia.

Robin a sporovăit întruna, pe toată durata
zborului.

- Ce fel de bani ne vor trebui acolo?

- Moneda de acolo este **lira turcească**, dar se poate folosi și euro, moneda acceptată cam peste tot în lume.

- Dar vizele de care am avut nevoie, de exemplu, pentru a merge în **Rusia**?

- Le am și pe acelea. Sunt valabile timp de nouăzeci de zile.

În scurt timp, au aterizat în Turcia și s-au desfătat cu mirosurile și cu priveliștile fascinante.

- Mă așteptam să fie un pic mai cald, bunicule!
a spus Robin, bucuros că-și luase un pulover mai gros.

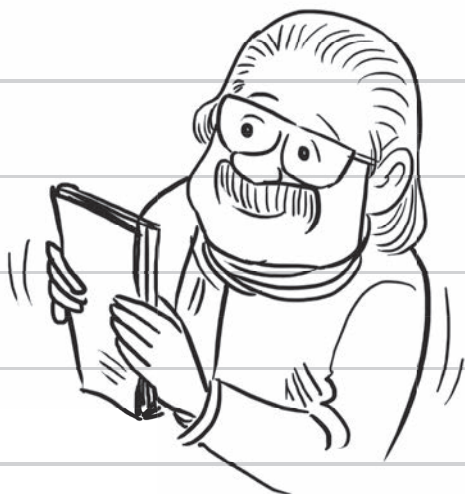

- Ei bine, aici e tot iarnă, la fel ca acasă. Vara e mult mai cald.

Bunicul a chemat un taxi, care i-a dus în centrul aglomerat al orașului. Robin a apăsat pe butonul aparatului de fotografiat, pentru a face o poză.

- Oau, acesta pare a fi un loc foarte interesant. Ce ar trebui să vedem mai întâi? a întrebat Robin.

- Cel mai bine ar fi să întrebăm cărticica magică, a răspuns bunicul.

Bunicul a scos cu grijă cărticica din buzunar, a
întins mâinile, a tras aer adânc în piept și a ros-
tit cuvintele magice:

Cărticică, te rugăm,

Zi-ne ce vrem să aflăm,

Oameni, locuri, țări, orașe,

Informații prețioase!

Apoi s-a întâmplat ceva extraordinar. Cartea s-a deschis la imaginea cu o moschee frumoasă, apoi a început să se miște ușor și un praf strălucitor s-a ridicat dintre paginile sale. Deodată, din norul acela de praf strălucitor, a apărut un omuleț cam cât un deget de-al bunicului. Era îmbrăcat elegant, la costum, avea cravată și cămașă albă. Robin și bunicul, rămași fără cuvinte, îl priveau uimiți. Omulețul și-a dezmonțit oasele, a căscat, apoi le-a vorbit:

- Salut! Mulțumesc pentru faptul că m-ați trezit. Cine sunteți voi?

- Eu sunt Robin, iar el este bunicul meu. Dar...
dumneavoastră cine sunteți?

- Ei bine, dragii mei, pe mine mă cheamă
Mustafa Kemal Atatürk și sunt considerat fon-
datorul Turciei moderne. Bine ați venit în minuna-
tul oraș Istanbul!

- Vă mulțumim foarte mult, domnule Atatürk.

De unde începem?

Robin a privit în jur. Peste tot erau oameni,
mașini și biciclete. A ridicat privirea și a văzut
mulți zgârie-noni care se înălțau spre cer.

- Ei bine, sunt multe de văzut aici, a spus domnul Atatürk scărpinându-și bărbia. Arhitectura clădirilor de aici datează din diferite perioade istorice. Dar cred că ar trebui să începem cu **Moscheea Albastră**. Nimeni n-ar trebui s-o rateze!

- Hm... îmi puteți spune, vă rog, ce este aceea o moschee? a spus Robin încet, încruntându-se.

- Desigur, Robin. Moscheea este o clădire sfântă ce aparține **religiei musulmane**. Este un

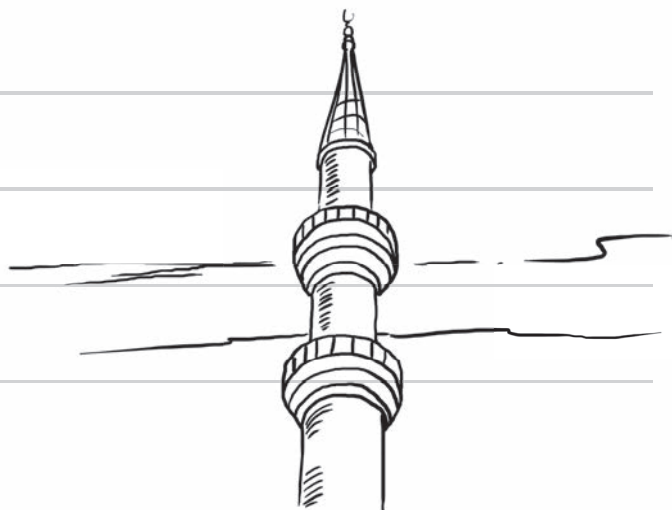
loc în care musulmanii se duc să se roage. E cam
ca biserica din religia creștină.

- Ah, am înțeles, a spus Robin.

- Aceasta este una dintre puținele moschei din
lume care au șase minarete.

- Ce sunt minaretele, domnule Atatürk?

- Minaretele sunt niște turnuri înalte folosite
pentru a chema oamenii la rugăciune. În religia mu-
sulmană este obligatoriu să te rogi de cinci ori pe zi.

Au oprit apoi un taxi, care i-a dus aproape de
Moscheea Albastră.

- Acum ne aflăm în **cartierul vechi**, a spus
domnul Atatürk zâmbind. Vedeți apa aceea de
acolo?

Robin și bunicul s-au uitat în direcția indicată
de el și au văzut, în depărtare, o apă albastră ce
strălucea în soare.

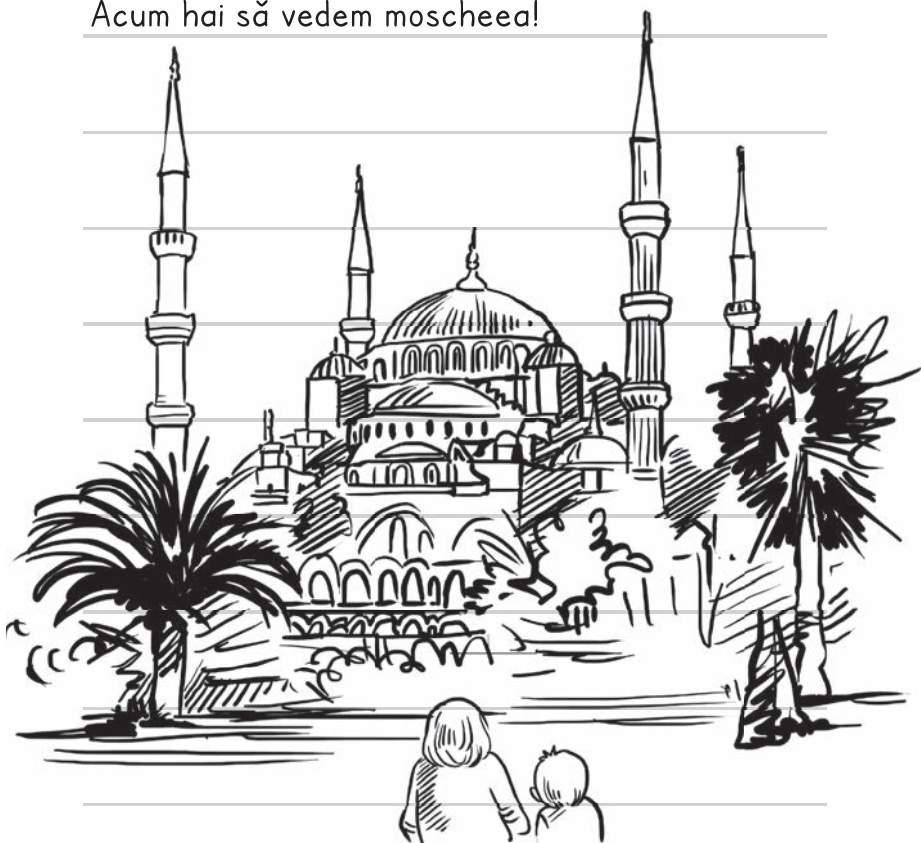
- Aceea este strâmtoarea Bosfor.

- Oau! Ce frumos, a spus Robin. Bunicul mi-a
povestit totul despre ea.

- Este o strâmtoare între Europa și Asia,
care leagă Marea Neagră cu Marea Marmara.

De aceea se zice că Istanbul este locul în care se
întâlnesc estul și vestul, a spus domnul Atatürk.

Acum hai să vedem moscheea!

Domnul Atatürk i-a condus pe străzile pavate cu
piatră cubică spre o clădire alb-cenușie. Avea un
acoperiș în formă de cupolă și șase turnuri subțiri.

- Această frumoasă moschee a fost proiectată
de un agă în secolul al șaptesprezecelea.

Acum, vă rog să vă descălțați.

Bunicul și Robin simțeau podeaua sub tălpi și priveau, înmărmuriți, la priveliștea aceea incredibilă.

- De ce trebuie să ne scoatem pantofii? a întrebă Robin, privindu-și degetele de la picioare pe fundalul covorului colorat în albastru și roșu.

- E o modalitate de a-ți arăta respectul, Robin, a zis bunicul. Împiedică mizeria de afară să ajungă înăuntrul acestui loc frumos.

Domnul Atatürk a încuviințat din cap, susținând explicația bunicului.

- Clădirea aceasta măreață a fost construită în timpul domniei **Sultanului Ahmed I**, de aceea se numește Moscheea Sultanului Ahmed. Mai este

cunoscută și sub numele de Moscheea Albastră,
datorită frumoaselor plăci de faianță albastră de
pe pereții interiori.

- Ce este acela un **sultan**?

- Sultanul este un titlu de nobil conducător.

- Probabil urmează să-mi spui că soția sa era

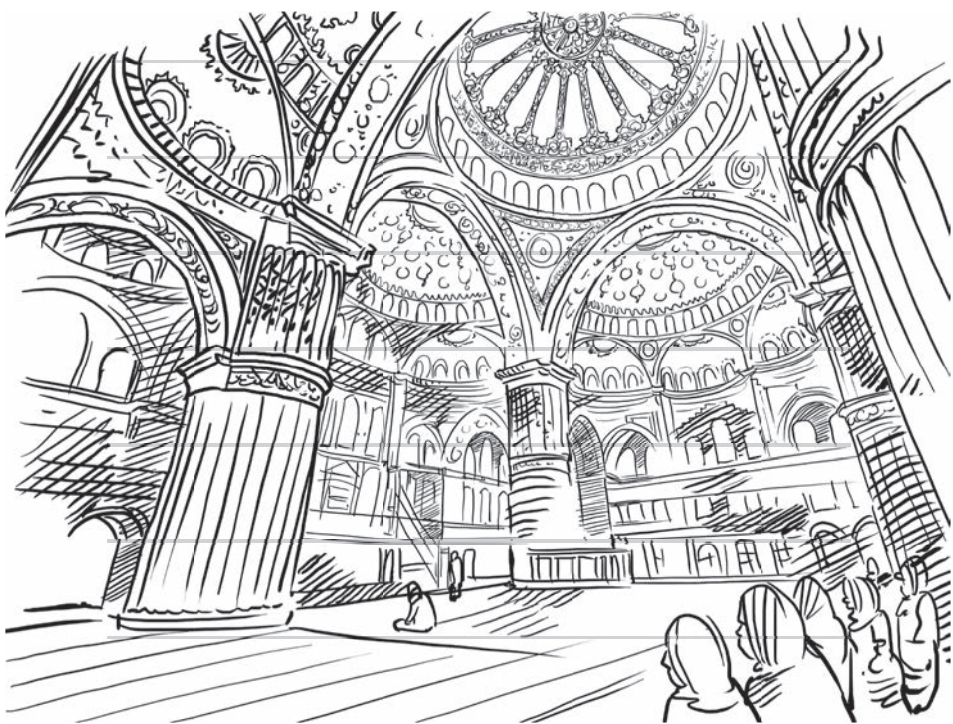
sultană!

- Da, Robin, așa e, o observație foarte inteli-
gentă. Cum ți-ai dat seama?

- Am ghicit, a spus Robin făcându-i cu ochiul
bunicului, care a chicotit pe înfundate.

În timp ce se plimbau prin clădirea aceea minunată, auzeau sunetele găsimu-și ecourile în ziduri. Tavanul era decorat cu modele din mozaic albastru, dar și gri, auriu, roșu și alb. Deasupra lor se vedeau niște inele imense cu luminițe.

Domnul Atatürk i-a condus într-o curte mare, arătându-le turnulețele de pe domurile din colțuri și arcadele umbroase. Robin a făcut o sumedenie de fotografii, iar bunicul și-a notat cu grijă toate informațiile.

– Acum haideți să ne punem din nou pantofii în picioare. Dacă traversăm părculețul acela, vom vedea o clădire magnifică numită **Aya Sofya**, cunoscută și sub numele de Hagia Sofia.

– Ce fel de clădire este?

– Hai să vedem! le-a zis domnul Atatürk, zâmbind.

De afară, semăna puțin cu Moscheea Albastră, doar că era mai portocalie. Această clădire avea

doar patru turnuri și mult mai multe acoperișuri
în formă de cupolă.

Când au intrat, frumusețea din interior i-a
lăsat fără suflare. Interiorul era impunător, de-
corat cu minuțiozitate.

- Oau, domnule Atatürk, ce este aici?

- Aya Sofya este, după cum vezi, o clădire

foarte veche. Datează de aproape o mie cinci sute
de ani. La început a fost o biserică sau **bazilică**

grecească, apoi a devenit moschee. Acum este muzeu.

- Nu-mi vine să cred cât de mare e!

- Da, stai să vezi mozaicurile strălucitoare din galeriile de la etaj.

Robin a făcut repede câteva poze, apoi s-a dus să vadă mozaicurile.

Când au ieșit din nou afară, la soare, bunicul a scos un creion. Cel vechi se consumase și nu

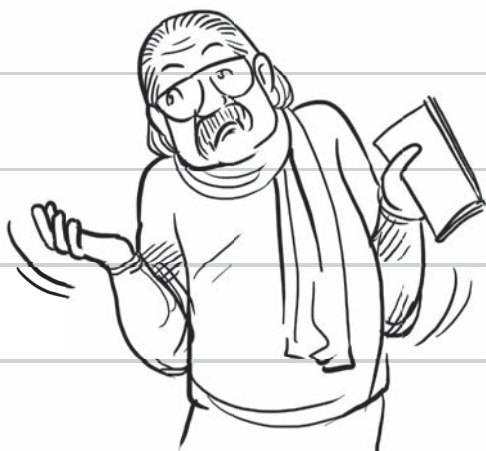
mai rămăsese decât un ciot din el. Apoi domnul

Atatürk i-a pus o întrebare lui Robin:

- Spune-mi, Robin, știi ce este acela un **Hamam**?

- Hmmm... a făcut Robin, căzând pe gânduri

pentru câteva clipe. Mă tem că nu știu.

Bunicul a ridicat și el din umeri.

- Ei bine, sensul inițial al acestui cuvânt de ori-

gine arabă este „loc pentru curățat”. În zilele